

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Dominica tertia aduentus. Sermo tertius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

quia ab aliis prophete de ipso predixerunt: Ecce ego mitto: loqui-
tur deus pater ad filium locutione non temporali sed eternali:
eadem locutione qua dixit. Filius meus es tu. et alibi. sede a
dextris meis. P Angelū meū: i. Johannem baptistā qui
non fuit angelus nam ut dicit hereticus quia Johannis primo
dicitur. Fuit homo missus a deo cui nomen erat Johannes Sz
nota q̄ dictatur angelus propter duo scilicet ratione vite ange-
lice. quia sicut angelus vixit in solitudine. in contemplatione:
in virginitate. Secundo angelus ratione officii. angelus enim
est nomen officii id est nuncius. Et sicut angelus Gabriel saluato-
ris nativitatem paucis annūcianūt personis scilicet virginī Jo-
seph. pastoribus et magis Ita Johannes palam illam totū mū-
do nūcianūt. Deinde tangit ordinem. Ante faciem tuam id est
secundum Crisostomum prope te. Quia inter christum et Johan-
nem baptistam nullus prophetā fuit mediūs. Deinde tangit offi-
cium. Qui preparabit viā tuā aī te. Q Via christi fuit predi-
catio diuinitatis. hanc viam Johannes ante christum prepara-
uit disponendo corda hominū per baptis̄mum penitentie. Se-
cunda via christi fuit cum moriens ad inferna descendit. hanc
viam preparauit Johannes ante christū. quia prius mortuus
est. et annūcianūt sanctis patribus qui erant in limbo saluato-
ris aduentum. Tertia via christi fuit cum venit in hunc mundum
per carnis assumptionem ex virgine. hanc viam conceptio Jo-
hannis aliquāt̄ p̄parauit. q̄r ut vgo crederet nihil esse deo impos-
sibile conceptus Elizabet̄ in exemplum fuit adductus. & facta
fuit incarnationi christi via cōsentiente virgine. Tripliciter igit
tur via christi est scilicet in mundum. in mundo. et ex mundo in
mundum per incarnationem. in mundo per predicationem. ex
mundo per passionem. Preiuit autem Johannes ante faciem do-
mini parare istas tres vias eius. Rogamus ergo ac.

Dominica tercia aduentus. Prima pars.

Sermo tercius.

Iserunt īdei ab iherosolimis sacerdotes: et
leuitas ad Johannem ut interrogarent eū
et cetera Johannis primo. In precedētis do-
minicis Euangelio Johannes baptista misit
ad christum. nunc vero dicitur ut īdei mit-
tunt ad Johannem ut dicat eis quid senti-
at de christo. qui iam de illo instrūctus est Rursum in precedē-
ti dominica christus perhibuit testimoniū de Johanne ut illis

TERCIUS

quod Johannes direxit quilibet acceptet. Nunc vero iohannes testimoniū de christo perhibet. In hoc enim euangelio tria cōtinentur. scilicet duo genera quo vnum propositum iohannī & locutus ubi h̄c quesita sunt. Primo igitur ponitur sollicita id ē interrogatio de iohannis dignitate. Secundo additur maligna postulatio de sui offici celebritate. ibi. Et qui missi fuerant. Tercio postponitur expressa descriptio de loci oportunitate. ibi Hec in betania ē : **A** Propter primum est sciendum q̄ vi dentes principes iudeorum defessa regnum sue gentis. quia alii emigere principabantur eis. cognoverunt completas esse propheticas de aduentu christi. Vnde Genesis quadragesimono caplo. dicitur. Non auferetur sceptrum de iuda et dux de semo re eius donet veniam qui mittendus est. Quapropter audientes de sanctitate iohannis putauerunt eum esse christum. scđm qđ dicitur. Luc. tertio caplo. Existimante populo et cogitantibus omnibus de iohanne in cordibus suis ne forte ipse est christus. Vnde ob hanc causam miserunt legatos & ambassiatores ad iohannem ut interrogarent eum super h̄c. In hac autem prima Euangelii parte duo tanguntur. Primo enim ponitur iudeorū legatio. ponitur enim qui fuerunt mittentes. **B** vnde dicit miserunt iudei : ecce gentis nobilitas. Nota q̄ licet ad om̄es gentes spēdet interrogare de christo. quia ē desideratus cunctis gentibus. ut dicitur aggei secundo caplo. Especialiter tamen hoc ad iudeos pertinet et propter tria. Primo quia patribus eorum promissus et non aliis.. Secundo quia ex eis nasciturus : scđm carnem. Vnde Numeri vicesimo secundo caplo. Dicitur stella ex iacob. et surget virga ex istahel. Tercio quia propter iudeos specialiter missus est ysiae nono. Parvulus natus est nobis et filius datus est nobis. **C** Deinde ponitur vnde fuerūt mis si: quia ab ierosolimis. Ecce regalis sacerdotalis ciuitas. Est autem sciendum q̄ vt dicit ysidorus Ethi. decimo quinto. Hanc ciuitatem primo edificauit in siria melchisedech qui et sem dictus est primogenitus Noe. et appellauit eam salem. secundo vero a Iebuseo habitore eius dicta est iebus. tertio ex corpore istorum duorum nominum dicta ē Iherusalem. Quarto a Salomone dicta est Iherosolima. quinto ab Ielya dicta est helia. Nota quia Iherosolima erat ciuitas sapientum sacerdotum et regum. **D** ciuitate igitur sapientum mittebantur: ad heremuz ut interrogarent de christo quia defecerat sapiencia iudeorum in cognitione eius. Vnde ysiae trigesimo tertio querit dicens. Vbi est literatus Vbi est verba legis ponderans. a ciuitate sacerdotali mittebantur.

Sermo

ut si iohannes esset christus qui est verus pontifex. ad suam ea
thedralem veniret sedem. Ad hanc verus pontifex venit christus
quando seipsum obtulit sacrificium deo patri in ana crucis. Rur
sus a civitate quidez regali mittebant ut veniret ad civitatem in
qua est thronus regni. Ad hanc venit christus sedens super pul
lum asine ut dicatur Mathie viii capitulo. Iuxta qd
scriptum est Zacha. nono capitulo. Noli timere filia sion. ecce rex
tuus venit tibi. Deinde ponitur qui fuerunt missi: sa
cerdotes et leuitas. Ecce nunciorum dignitas. Congruue autem
mittuntur sacerdotes. ut de christo interrogent. quoniam dignior
cognitio principaliter debetur his qui in sacris constituti sunt.
Vnde Malach. secundo capitulo. Labia sacerdotis custodiunt sci
entiam. et legem requirunt ex ore eius. Sed tunc temporis sacer
dotes tecati auaricia. inflati superbia. implicati mundanis. pauc
a cognoscebant de christo. Vnde tales erant sacerdotes sicut et
populus. Et timendum est valde: ne forte sacerdotes presentis
tpis sint illis similes: et diuinis no itendant. quoxx oculos ex
tecat matula luxurie. puluis auaricie. et fumus mundane glorie.
Deinde ponitur ad quem fuerunt missi: ad Johannem: Quili
bet artifex interrogatur de his circa que doctrina illius versat:
ut medius de sanctitate. legista de iure. nauta de nauigio. et sic
de ceteris. Quia igitur predicatio Johannis de christo erat. ra
tionabiliter ad ipsum dirigeabantur nunci. Deinde ponitur ad
quid fuerunt missi: ut interrogarent eum: Considera mutatio
nem dextre excelsi. quia cum consueverunt sic de suburbatis ad
civitatem agricole ad sapientes venire pro consilio postulando.
hic econtrario de civitate ad horrem: sapientes et doctores ad
solitarium heremitam accedunt. Considera etiam quanta fuit
auctoritatis beatus Johannes. quia ad verbum illius tota illa
pendebat sapientum civitas. ut si respondisset. Ego sum christus
continuo verbo eius acquieuerint. Secundo ponitur
legatorum multiplex interrogatio. Et sunt quatuor interroga
tiones sive questiones. Prima questio. an ipse sit christus. On
de dicunt: Tu qui es. Et licet per hec verba non expresse que
rant an ipse sit christus hoc tamen intendebant corde. vel etiam
dicendum est proprium est christo esse. Vnde exo. secundo Ego
sum qui sum: sic dices filii istrahel. qui est misit me ad vos. Cuz
igitur per hec verba. Tu quis es: interrogant Johannem sub
tili intelligentia querunt an ipse sit christus.. Deinde ponitur
prudens et humilis responsio Johannis. humilis quia: confessus
est. se non esse quod illi querebant. scilicet an esset christus. vel

Tercius

helyas aut propheta; prudens respōsio: quia non negauit. qđ erat. Vnde scilicet se esse votum clamantis in deserto ut dicitur i Vnde dicit: Et nō negauit: se esse quod erat. Deinde evange lista magnam explicat responsonem Johannis dicēs: et confessus: supple et dixit: Quia non sum ego cr̄stus: Ex quo vt dicit Gregorius beati iohannis humilitas commendatur qui cū tanta esset sanctitatis vt ab omnibus posset credi cr̄stus. dixit tamen non sum ego christus. Et nota q̄ hanc humilitatem nō habuit lucifer: qui diuinitatis dominum voluit usurpare dicēs In celum contendam supra astra celi exaltabo solium meum etc Hanc et humilitatem non habuerunt primi parentes. qui diuīnam sapientie voluerunt usurpare similitudinem Genes tercō Dicit illis serpens eritis sicut dii scientes bonum & malum. hāc iterum humilitatem non habebit ille malignus anticerstus qui diuīnum sibi usurpabit honorem de quo dicit apostolus Th. secūdi caplo secundo. q̄ extolleter supra omne quod dicitur de us: aut tollitur ita vt i tēplo dei sedeat ostendens se tanq̄ sit de us. Adhuc vsc̄z hodie quidam imitantur luciferuz quales sunt tiranni qui violenter presunt. quidaz imitantur protoplauſtū quales sunt philosophi mundane sapientie. et heretici qui vo lunt plus sapere quam oportet. quidam vero iam prefigurant anticerstū quales sūt ypocrite. G Deinde ponit̄r Sc̄da q̄ stio: Et interrogauerunt eum: Quid ergo es: si tu non es christus an forte: helias es tu. Causa autem quare interrogant an ipse sit helyas est. quia cognoscentes ad eum: tempus aduent⁹ christi. ex quo ipse non erat christus. putabant eum esse helyaz qui preuenire deberet aduentum christi. Vnde Matth vltimo Ece ego mittam vobis dicit dominus helyam prophetam: anteq̄ ueniat dies domini. Deinde ponit̄r responsio Johannis: Et dixit non sum: supple helyas quod est contrahereticos: qui dicant Johannem fuisse helyam personaliter. quia heliam dicit quidam esse spiritum vivificantem corpus iohannis baptiste. Sed querit hic beatus Gregorius quia videtur Johannes co tradicere christo dicenti ad turbas de Johanne. Si vultis acci pere ipse est helyas Matth. vndecimo capitulo. hic vero Johanes dicit non sum helyas. Ita autem questio facile soluitur. q̄a eo modo Johannes dicitur a saluatore helyas. quemadmoduz et angelus ab eo dictus est Matthi vndecimo. Fuit autem an gelus. non in natura et persona. sed vita et officio. vt patet in precedentie uangelio. Sic etiam negat hic se esse helyam p̄sonaliter: christus vero dicit eum esse helyam vita et officio. Vita

Sermo

quidem ut dicit glosa propter nimiam abstinentiam et castitatem et solitariam vitam. Officio vero helye similis. quia ipse fuit precursor christi venientis in carnem. quemadmodum helyas erit precursor eiusdem venientis ad iudicium. Vnde Luca. Ipse predet anti illum in spiritu et virtute helye. Et ideo non contradicit Johannes verbis christi. quia aliud affirmat christus aliud vero negat iohannes. **D** Deinde ponitur tercia questio Interrogauerunt enim eum: adhuc propheta es tu. Dicit glosa qd putabant iohannem esse unum ex antiquis prophetis suscitatum. et credebat aliqui eum esse Eliseum. aut forte alii credebat nouum eum esse propheta. Causa autem quare interrogant si ipse est propheta potest hec esse. quia ex quo non erat christus nec helyas. volebant si propheta erat ut illis dicaret. si alter eorum iam venisset vel veteris. et si neuter illorum venerat saltem illis prediceret aduentum eorum. Deinde tangitur iohannis responsio: Et respondit: non negavit se iohannes esse prophetam qualem scilicet illi putabant eum esse. vel ideo se non dicit esse prophetam quia fuit plusquam propheta. Math. undecimo capitulo. vel tertio hic negat quia licet ipse fuerit propheta. principale tamen eius officium non fuit prophetare. sed penitentiam predicare. baptismum ministrare. et veritatem demonstrare. Deinde ponitur quarta questio. dixerunt ergo ei. Quis es: super dicto nobis: ut responsum demus his qui miserunt nos: Non enim debet esse bonus seruus sine ministerio. nec bonus nuntius sine responso. non enim sufficiebat illis scire de iohanne quod non erat. quia nec christus nec helyas nec propheta. nisi et scierent quid erat id adhuc querebant. Quid dicas de teipso: sperabat aliquid magnum et nouum audire. Considera iohannis auctoritatem. quia et testimonium de seipso acceptabile erat iudeis. Sed christo de se testimonium perhibenti dixerunt: tu de teipso testimonium perhibes. testimonium autem tuum non est est verum. **I** Deinde ponitur responsio iohannis: ait: scilicet iohannes de seipso. Ego vox: glosa dicit. Ego sum homo vel iohannes vel zacharie filius. non considerant in se humana substantiam sed abundanciam gratie qua excedit omnem creaturam ut sit vox verbi. Nota qd sicut iohannes dictus est helyas non substancialiter sed officio. ita etiam dicitur vox: et propter duo. Primo quidem quia vox est manifestatio verbi deus autem pater quia verbum suum manifestauit mundo. per ipsum beatum iohannem. Ideo ipse dicitur vox. Vnde iohannes primo. dixit beatus iohannes. Ut manifestetur in israhel.

Tercius

propterea ego veni. Secundo beatus Johannes dicitur vox
quia vox ex propinquiori manifestat eum cuius est. potest enim
aliquis manifestare se vel per interpositam personam vel per p
riam vocem. et cum quidem mittit nuncios aduentus sui adh
non dicimus eum adesse. Audita autem vox eius diuimus ecce
hic est: Alii igitur omnes prophete fuerunt nunci qui predix
erant christum venturum. sed iohannes qui presentes ostendit
fuit divina vox. Deinde quia nulla vox sui ipsius est sed alterius
ostendit cuius ipsa sit vox quia: clamans per voces
istam fuit pater et filius et spiritus sanctus. clamabat pater per
beatum iohannem vocem suam. sicut clamauit de nube. ut scili
et hec vox de filio suo redderet testimonium Jo. primo. iohes te
stimonium prohibet de ipso. et clamat dicens. Hic est quez di
xi. Clamat filius dei per hanc vocem quia facit eum testificari q
viderit spiritum sanctum quasi columbam in christo descendere.
Deinde ponitur ubi clamauerit: in deserto: sicut leo rugit in he
remo. In deserto clamauit ista vox. quia erat vox exhortantis
ad peccati remissionem. cuius locus conueniens est desertum. Vnde et
dominus formam penitentie inicians ieunauit quadraginta di
ebus et quadraginta noctibus in deserto. Matthi quarto capi
tulo. R Deinde ponitur quid clamauerit. Dirigite vias
domini. via domini mandata illius sunt que tempore iohannis
a populo iudeorum oblique seruabantur. quia soluz intellectu
literali accipiebant. et cum diuina lex data sit propter bonum
perpetuum et celestem. ipsi tamen propter commodum tempora
le seruiebant. Hec autem duo scilicet literalis sensus. et intentio
mundana. ita obliquebat viam domini qd nec dispositi erant
iudei ut intelligant mysteria christi. nec parati erant illum susci
pere. Et ideo dicit beatus Johannes ubi dirigatur hec via do
mini ut spirituali sensu cognoscant iudei christum esse deum. qd
tamen negant. dirigatur etiam intentio ut non sperent commo
dum mundanum sed celeste adhuc non expectant a christo nec
temporale regnum. Nec enim duo viam domini obliquantia.
suerunt illis potissima causa qd christum non cognoverunt: nec
suscepserunt. Deinde additur scripture testimonium et possunt
esse verba euangeliste vel ipsius iohannis baptiste. sicut dixit
ysaias propheta tricelimonono capitulo quasi dicat. Sicut ille
dixit iudeis sui temporis. ita ego dico vobis. Nota ipsius pre
cursoris excellenciam quia ysaias tantus propheta de illo predi
xit. Nota etiam quomodo iste gloriolus precursor domini as
sumpsit testimonium de ysaias propheta. et tamen fortasse nunq

Sermo

viderat volumen istius prophete nec ullum habuit doctorem.
qua cum esset parvulus heremū introiit. sancto igitur spiritu
reuelante didicat prophetiam et q̄ de seipso esset intelligendo co-
gnovit ē..

Secunda pars.

Secundo cum dicitur. Et qui missi erant ē . tangitur
maligna postulatio de sui officiā celebritate. Sperabat
enim qui missi fuerant magnum aliquid audire a iohanne . vt q̄ diceret se esse christum aut helyam : aut
saltē quēm̄ eximium prophetarum. Audientes itaq̄ q̄ dic
se esse vōcem clamantis. reputauerunt hoc modicum. quia non
intelligebant diuina misteria. & ideo indignati faciunt ei questi-
onem in hac secunda parte euangelii de officio suo. In qua par-
te tanguntur tria. Primo namq̄ magna explicantur qui fuerūt
missi. Vnde dicit: Et qui missi fuerant erant ex phariseis: phari-
sei interpretantur diuisi. et sic dicebantur eo q̄ cultu religiosi
a reliquo populo diuisi erant . sicut religiosi in populo c̄hristi
ano conuersatione. vita et habitu diuisi sunt. Nota q̄ supra e-
uangelista dicit q̄ missi ad iohannem erant sacerdotes et leuite
neconon dicit q̄ erant ex phariseis forte enim simul cum sacerdo-
tibus et leuitis & pharisei missi sunt. vt legatio esset sanctior ex
presentia religiosorum. vel forte illi qui missi sunt erant vtrūq;
et ordinati in sacris et pharisei. Sicut etiam tempore presenti re-
ligiosi ad sacros ordinē promouentur Secundo ponitur q̄stio
et interrogauerunt eum ex iuidia et indignatione. cum enim
pharisei appetant venerari a populo propter sanctitatem: Vel
religiosi iudebant iohanni qui non de numero eorum et ta-
men fama sue sanctitatis celeberrima erat in populo et dixerūt
Q̄d ergo baptizas: baptizare idem est q̄ lauare: si tu
non es christus: cui incumbit ille actus. Vnde de Eze. trigesimo
sextō. Effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab
omnibus inquinamentis vestris. neq; helyas qui figurabat bap-
tismum quo ad materiam et transiit iordanis in curru igneo:
quo ad efficientem spiritum sanctum quo ad effectum. cum ascen-
dit per turbinem in celum. vt habetur quarti Regū secundo ca-
pitulo neq; propheta. Prophete enim officium est baptizare: si
ut patet de Eliseo quarti Regū quinto capitulo qui naaman
leprosum iussit baptizare septies in iordanē et mundatus est.
quasi dicant iudei per ista verba iohanni presumptuosus es: qz

Quartus

sumis tibi officium alterius. Nota q̄ licet Johannes non esset Christus baptizare tamen poterat quia erat precursor eius: et ideo debebat parare viam baptismō Christi. Item licet non esset helyas personaliter baptizare tamen poterat quia habebat spiritum et virtutem helye Luce primo. Ulterius baptizare poterat quia et si non erat propheta erat tamen plusqm̄ propheta. Matthi vndeclimo. Tercio ponitur responsio Johannis in qua ostendit quale fuerit suum baptismā et ad quid institutum. dico ergo: Respondit eis Johannes: iniudicis et peruersis veritatem benignie aperuit dices. Ego baptizo in aqua: quasi dicat non est multum querendum de baptismō meo. non enim est a liquido magnum cum sit in aqua tantum. N Queritur h̄ de suastancia baptismi Johannis. et dicendum q̄ baptismus ei⁹ quantum ad materiam conuenit cum baptismō Christi. quia materia utriusq; est elementum aque. sed quantum ad formaz nō conuenit. quia forma verborum in baptismō Ioh. erat illa Ego baptizo te in nomine venturi. Vnde dicitur Actuum decimono no caplo. sed forma baptismi Christi est hec: . Ego baptizo te in nomine patris et filii a spiritu sancti. vt dicitur Matth. ultimo Item queritur de effectu istius baptismi et est dicendum q̄ baptismus Johannis nihil operabatur intrinsecus in anima sed solum corpora exterius lauabat. baptismus vero Christi lauat corpora exterius et animam interius. et ideo non sufficiebat baptismus Johannis ad salutem. Vnde oportuit baptizatos baptismō Johannis Christi baptismō mundari vt dicitur Actuum de mono caplo. D Queritur ergo ad qd institutuz fuit baptismus Johannis si nō sufficiebat et dicendū. q̄ baptismus ei⁹ quadruplicem habuit institutionis causam. Primo quidem vt significaret baptismū Christi. aut sic fuit sacramentū Sedo ut asuerent homines ad baptismum Christi. et sic non erat sacramentuz sed sacramentalē. sicut torneamentum. quo milites asuerunt bellare non est bellum. Tercio vt ex nouitate actus baptizandi plures conuenirent ad Johannem. quibus annunciatet de Christo. Quarto vt manifestaretur Christus in baptismō Johannis vero patris et spiritu sancto. Vnde iohannis primo. Ut manifestetur in Israhel propterea ego veni in aqua baptizare. Et hanc causam statim innuit Johannes dicens. Quidam autem vestrum stetit quem vos nescitis. Et ideo supple ego Johannes baptizo in aqua: vt ad illius perueniatis noticiam. Dicitur autem ipse Petrus Christus ibi mediis inter iudeos. quia non fuit solitarius.

Sermo

et occultus sicut Job. sed inter eos manebat quasi unus ex illis
¶ Deinde ponitur tempus aduentus christi in quo satissim
et qualiter primis questionibus per quas volebant scire de chri
sto. Vnde dicit: Ipse enim est qui post me venturus est. sicut p
uenit gratia figuram. sicut splendor lucernam. sicut sol luciferum
sicut index preconem. et sicut dominus seruum. Deinde commen
dat venientem: Qui ante me factus est: Nota quod hic argumenta
tur arrianus ex verbis iohannis. dei filium esse creaturam. Jo
hannes enim dicit de seipso: ante me factus est: aut igit intelligit
quod sit factus ante se quantum ad humanam substantiam aut quod
tum ad diuinam. primum autem esse non potest. quia non fuit
christus factus homo ante iohannem. Iohannes ante christum. Sexto enim
mense sui conceptus facta fuit christi conceptio. ut habetur Lu
primo. Quapropter sequitur quod christus secundum naturam di
uinam factus est. Omne autem factum est creatura. dei itaque filius
creatura est ut concludit Arrianus. Et descendens filius dei hunc
diuinam naturam non est factus sed genitus. hunc quod dicit in
simbolo Nicœani consilii. Genitum non factum. verbum autem il
lud iohannes quo dicit: ante me factus est: intelligitur quantum
ad humanam naturam assumptam. Et quando dicit Arrianus. quod
conceptio iohannis fuit priore conceptione christi. potest dici du
pliciter. Primo quidem quod prius factus fuit christus quia ceterus
conceptus eius fuit tota simul et instanti. sed conceptus iohannis
in tempore. Vnde si scripsi hodie hanc columnam et haec aliam pos
sum dicere quod ante illa conceptus facta est quod precedens si minus ap
positum est temporis in actione illius quod illius. vel potest aliter
dici: ante me factus est vir: scilicet perfectus. gracia et virtutibus.
quia cum facta fuit christi incarnatione statim fuit omnis perfectione co
pletus. et adhuc non erat talis iohannes. vel potest dici tertio
hunc beatum Augustum: ante me factus est: id est mihi dignitate p
positus. vel ut dicit glossa super librum Numerorum: ante me fa
ctus: id est factus est ut ante me erat. vel hunc dominum. ante me id est co
ram me factus. quia christi presentiam agnouit in utero. Dein
de tangit dignitatem christi: Cuius non sum dignus ut soluatur
eius corrigia calciamenti: quod quidem vero modo potest intelligi
ad laram. quod tanta est dignitas Christi quod nulla creatura etiam in hu
milibus digna est illi ministrare. et hoc dicit iohannes quod non
est dignus accedere ad pedes christi ut ministrando soluat calci
amenti corrigiam. Aliomodo potest mystice intelligi ut per cor
rigiam calciamenti intelligatur unum diuine persone ad huma
nam substanciali. Non est igitur soluere dignus. enobare

Quartus

vel explicare qua corrugia vel ligatura facta sit vno christi hua
ne substance ad personam verbi

Tertia pars.

Eterio cum dicit. Nec in betania facta sunt ite. tangit
expressa descriptio de loci oportunitate. Sed querit
statim quare veluit euangelista describere locum ubi h
facta sunt. Et dicendum quod forte causa hec est. quia in
omnia que dicuntur de christo nihil est efficacius ad contradicen
dum iudeis quod testimonium iohannis quia ipsum iustum et quod plaus
est christum putabant. Ad perpetuam igitur rei memoriam non
solum iohannis testimonium adhibetur sed etiam circumstancia lo
ci describitur. quod quemadmodum in publicis consuevit fieri instru
mentis in quibus ad rei noticiam describitur locus ubi aliquid
actum est dicit ergo. Nec in betania facta sunt transiordanem quod
dicitur ad differenciam illius bethanie que citra iordanen est.
nam ut dicit glosa. duplex est betania una circa iordanen non lo
ge a iherusalem que erat ciuitas marie et marte. in qua lazarus dominus
suscitauit. Altera vero est trans iordanen que corrupte dicit be
thania. deberet etiam dici bethara id est domus aquarum ubi erat
johannes baptizans. Nota quod iordanis fluuius ut dicit jeronimus
nascitur de monte libani ex duobus fontibus quorum unus vo
latur iordanus alter vero danus que duo nomina simul iuncta iordanis
nomen efficiunt. johannes vero ibi baptizabat. vel quia famosus
erat ille flumen cunctis aliis. vel quia transiabat per loca deser
ta ubi habitabat. vel quia helyseus in eodem flumine baptizauerat
naamon syrum. Rogemus ergo ite.

Feria quarta quatuor temporum aduentus sermo. iiiii.

Iesus est angelus Gabriel a deo in ciuitatem
galilee cui nomine nazareth. Luca. Querit ysa
ias propheta. quis sufficienter digne valeat
at christi generationem enarrare dices. 53.
capitulo Generatione eius enarrabit. quis in
quod sufficienter nam in pscrutatione istius aede
generationis philosophi defecerunt scrantes scrutinio. iudei
vbi intellexerunt. heretici errauerunt. Quis etiam hominum digne
enarrabit homo imundus ex imundo conceptus semine. non enim
dignus hanc purissimam et mundissimam enarrare generatio
nem. Ecce enim ut dicitur Job. decimo quinto capitulo. Celi non
sunt mundi in conspectu eius quantum magis abominabilis et
imutabilis homo. Cum igitur ut dicit Leo papa accedimus ad intelligendum
sacramentum generationis domini quod de mente virginis acceptum est. ab initio
peculi terrenorum caligo rationum. et ab in lumine fidei oculis meos